

σεως πάντων τῶν ἀερίων, ἐν τούτοις ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ ὡς μίγμα δύο ἀερίων (Ἀζώτου καὶ Ὁξυγόνου) διαφόρον ἀπαιτούντων θλίψιν πρὸς ῥευστοποίησιν, παρείχε δυσκολίας ἅς ὑπερνήκησεν ὁ Dewar διὰ τῆς ἀπλουστάτης μὲν εὐφρεστάτης δὲ συσκευῆς του, δι' ἧς κατορθοῦται ἡ ῥευστοποίησις ὑπὸ κοινὴν ἀτμοσφαιρικὴν θλίψιν, τῇ βοηθείᾳ ῥευστοῦ ὀξυγόνου, διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξάτμισίν του παραγομένου ψύγους.

Ἡλεκτροκίνητος ἄμαξα

Τὸ ἐν Τσοκάνη ἐργοστάσιον Κάρλη κατεσκευά-
σεν ἄμαξαν κινουμένην ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ δι'
ἱκανῆς ταχύτητος (ἀναλόγου τῆς καταστάσεως τῶν
ἐδῶν). Ἡ ἄμαξα αὕτη εἶνε λίαν ἐλαφρά, ἔχει δύο
θέσεις, κινεῖται δὲ διὰ συστοιχίας δέκα ἡλεκτρικῶν
ἀθροιστῶν (accumulateurs) καὶ δύναται νὰ ἐρο-
δισθῇ μὲ ἡλεκτρισμὸν ἱκανὸν νὰ κινήσῃ ἐπὶ 10
ὥρας μὲ δύναμιν ἐνὸς ἴππου. Εἰς τοὺς κατηφόρους
καὶ κατὰ τοὺς σταθμοὺς οὐδὲν ποσὸν ἐνεργείας δα-
πανᾶται. Ἡ ἄμαξα φέρει ἐκτὸς τούτου ἡλεκτρικοὺς
λαμπτήρας, κώδωνας, σταματιστικὸν μηχανήμα
κλπ. κλπ. ἔχει δὲ μῆκος μέτρων 1,8, ὕψος 1,2 καὶ
πίεσιν 1. Ἐπειδὴ ἡ ἄμαξα αὕτη οὔτε ἴππους οὔτε
ἡνίοχον οὔτε ἐπιπόκμον χρειαζεται, θ' ἀλλάξῃ τὴν
ὄψιν τῶν ἐυρωπαϊκῶν πόλεων τυγχάνουσα διαδόσεως.

 p^*

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἐπάρχει καὶ ἀντίθετος γνώμη, κύριε Βῆτα, καὶ σὺς τὴν μεταδίδομεν ὡς διευτυπώθη ἐσχάτως ἐν τῇ εὐφροῇ ἀπαντήσῃ, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνον εἰς τῶν παρ' ἡμῖν δραματικῶν συγγραφέων πρὸς τὸν ἐπικριτὴν τοῦ τελευταίου τοῦ ἔργου. «Ἐὰν ἡ κριτικὴ-λέγει-εἶνε ἡ ἱατρικὴ τῆς φιλολογίας, οἱ φιλολογοῦντες τότε ἐπέχουσιν τόσον ἀσθενῶν. Ἀλλὰ μόνον ὁ ἀσθενὴς ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν τὰς συνταγὰς καὶ κατέπειε τὰ φάρμακα, εἶνε καταλλήλος να κρίνῃ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἱατροῦ του.»

Τὸ Τραγούδι τοῦ Ὑποκαμίσου, περὶ τοῦ ὁποί-
ου μᾶς ἐρωτᾷτε, κύριε Περιέργε, εἶνε τῷ ὄντι περίφημον
εἰς τὰ φιλολογικὰ χρονικά τῆς Ἀγγλίας. Ἐγράφη ὑπό
τοῦ Θωμᾶ Hood καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ 1844 εἰς τὸ γε-
λοιωγραφικὸν Punch καὶ Λονδίνου, ἐγένετο δὲ ἀμέσως
ἀφορμὴ γενικοῦ κινήματος φιλάνθρωπίας καθ' ἅπασαν
τὴν Ἀγγλίαν πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης των ἐργατί-
ων τῆς μηχανοπέλειος, τῶν ὁποίων μετὰ τὸς ἡμε-
ροτάγους καὶ δυνάμεις ἀναπαρίσταται τὰς ταλαιπωρίας τοῦ
ἐν λόγῳ ποίημα. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Hood, ἀποθανόν-
τος ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ δημοτικωτάτου τῶν
ἐργῶν του, ἐτέθη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: "Ἐφαίλλε το τρα-
γούδι τοῦ ὑποκαμίσου.

« Νὰ μὴ σᾶς χάνουν ἐντύπωσιν αὐτά, φίλε Ὁδῆ-
θιμε! «Μὲ σκυλοβρίζουν- ἄρα υπάρχω!» λέγει συνή-
θως ὁ Σαρσαί, παρῳδῶν τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Καρτεσιῶ.
Τὸ ἄλλο ἔθιμον, κατὰ τοῦ ὁποῖου δικαίως ἀγανακτεῖτε,
ἐπικρατεῖ διότι δὲν υπάρχει ἐν Ἑλλάδι κανεὶς κριτι-
κὸς μὴ κύριος. Αἱ φιλολογικαὶ κρίσεις ἐδῶ ἔχουν χαρα-
κτῆρα ἀτομικῶν γνώμῶν καὶ ὄχι πάντοτε ἀμερολή-
πτων, ἐξ οὗ καὶ τὸ περίεργον ἀληθῶς φαινόμενον, μᾶ-
λιν τολμήσῃ τις νὰ ἐκφέρῃ καμμίαν παρὰκρήσιν περὶ
ἐνὸς βιβλίου, νὰ κατέρχεται εἰς τὸν τύπον αὐτοῦ ὁ συγ-
γραφεὺς καὶ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ μὲ ὅλην τὴν σοβαρότητα
ὅτι τὸ ἔργον του εἶνε ἀριστούργημα!

... Ἔχετε μέγα δίκαιον, φίλε César, Βρανῆς καὶ
ὄχι Βορῆας, ὥς κατὰ λάθος ἐτέθη εἰς τὰ περαιογόμενα,

λέγεται ὁ νέος ποιητὴς τῶν ποιητικῶν μας ἀπαρχῶν. Εἶνε ἴσως εὐεξήγητος ἀλλ' ὄχι, ὀλίγον σκληρὰ ἢ στρέβλωσις τὴν ὅποιαν ὑφίστανται κατὰ προτίμησιν τὰ ὀνόματα τῶν debutants, ὅταν μάλιστα περιμένωσι μετ' ἀγωνίας νὰ τα ἴδωσι τυπωμένα καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι φίλοι . . .

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐκ δίδεται νῦν ἐν Παρισίοις τὸ πρὸ πολλοῦ ἀγγελθὲν μυθιστόρημα τοῦ Paul Bourget, ἐπιγραφόμενον *Κοσμῶσις*. Τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα πρόσωπα τοῦ νέου τούτου ἔργου δρῶσιν ἐν πόλει φερούσῃ διεθνήν χαρακτῆρα, ἐξωμοιωμένα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοιομορφα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πάθους τὸ λεπτὸν στίλβωμα τοῦ πολιτισμοῦ τούτου κατατρίβεται καὶ καταπίπτει καὶ ὑπὸ τὸν κοσμοπολιτισμὸν ἀναφαίνεται ἕξαρνα ἢ φυλὴ καὶ ἡ ἐθνικότης. Μετὰ τὴν *Κοσμῶσιν* ὁ συγγραφεὺς θέλει ἐκδώσει τὴν *Terre Promise*, ἄλλο μυθιστόρημα ἤδη περατωμένον.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γάστρωνος Μοντεσκίου, τοῦ τελευταίου ἀπογόνου τοῦ περιφήμου συγγραφέως τοῦ Πνεύματος τῶν Νόμων ἐκδίδονται προσεχῶς τὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Μοντεσκίου, τῶν ὁποίων τα χεῖρ-
ρόγραφα φυλάσσονται ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Βρέδης.

— Εν Vannes ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ Le Sage, τοῦ συγγραφέως τοῦ *Χωλοῦ Διαβόλου* καὶ τοῦ *Zili-Blás*.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συνζητήσεων ὁ ἡμέτερος Ι. Ψυχάρης ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐπιγραφόμενον «ὁ Πετραρχὸς ἐν Λιέγη» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐναίσιμου διατριβῆς ἐν τῇ Σορβόννῃ τοῦ κ. P. Nolhac «Ὁ Πετοάρχος καὶ ὁ ἀνθρωπισμός».

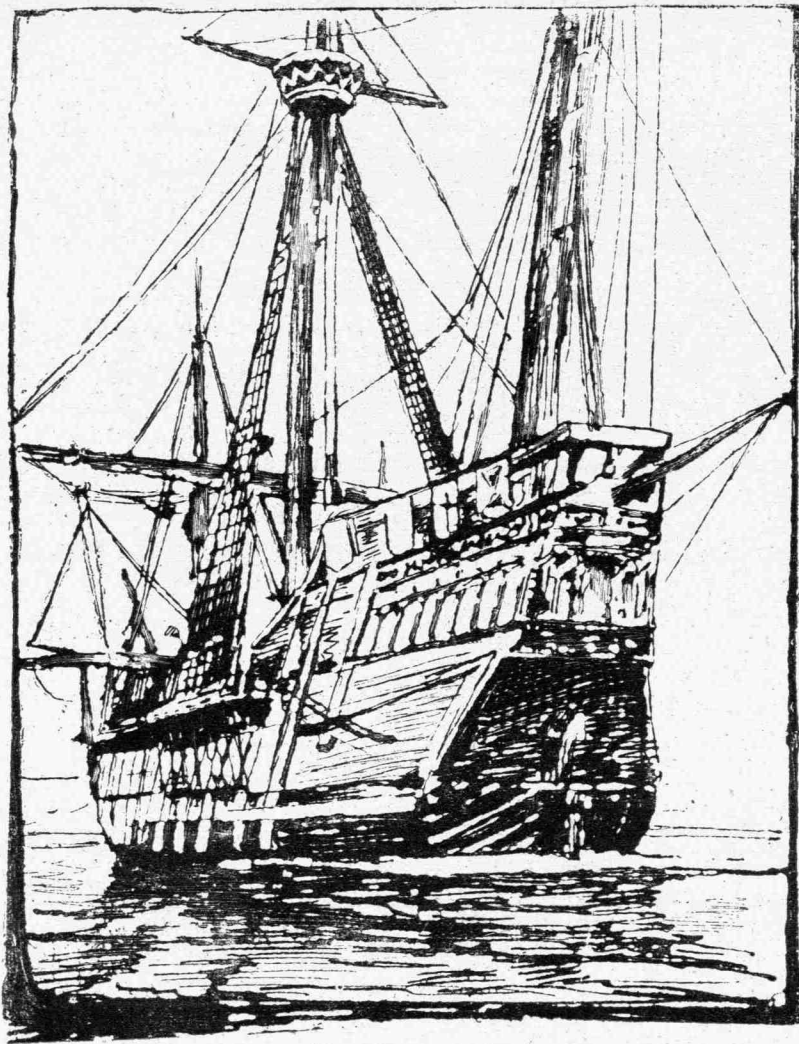
— Ὁ Δόκτωρ Πασκάλ, τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Ζολᾶ, ἄρχεται προσεχῶς δημοσιευόμενον ἐν τῇ ἑβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει, ὑφ' ἧς ἡγοράσθη ἀντὶ 35,000 φράγκων.

— Ἐν Χάμπτον Φώλς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπέθανεν 85 ἔτων ὁ John Greenleaf Whittier, ὁ μετὰ τὸν Λογκφέλλου δημοτικώτερος τῶν ἀμερικανῶν ποιητῶν. Τὸ ἑωραϊότερον τῶν ποιητικῶν τῶν ἔργων, τὰς ἑλευθέρως Φωνάς, ἐνέπνευσεν καὶ εἰς αὐτὸν ὁ εὐγενὴς ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων δούλων, εἰς τὸν ὅποιον τόσα ἔξοχα ἔργα ὀφείλει ἡ ὑπερωκεάνειος φιλολογία. Ὁ Χούττιερ ἦτο ἰδρυτὴς τῆς κατὰ τῆς δουλείας ἀγωνισθείσης ἐφημερίδος National Era, ἐν ᾗ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον καὶ ἡ Καλύβη τοῦ μαύρου - Θωμᾶ, τὸ ἀριστοῦργημα τῆς Μπέκκερ - Στῶββ.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου
εἰς τὸν Charles Baudelaire ἐπιτροπή, μεθ' ὅλην
τὴν ἀντιπαράθεσιν τοῦ κριτικοῦ Brunetiere ἐργαζομένη,
ἀνέθεκε τὴν κατασκευὴν του εἰς τὸν γλύπτην Au-
guste Rodin. Τὸ ἔργον περιμένεται ἀντάξιον τοῦ
ιδιορρυθμοῦ ἀλλὰ μεγάλου ποιητοῦ τῶν Fleurs du
Mal.

— 'Εξ 'Εδιμβούργου ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ William Forbes Skeene, τοῦ συγγραφέως τῆς Κελτικῆς Σκωτίας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁποίας ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ «σκώτου ἱστοριογράφου τῆς Βασιλείας.»

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικός Φιλολογικός Σύλλογος προσεκάλεσε διὰ προκηρύξεως τοὺς ἑλλήνας λογίους εἰς διαγωνισμὸν πρὸς συντάξιν «Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως ἀμφοτέρων

ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

τῶν φύλων.» Τὸ βραβεῖον ἐκ 2,500 φράγκων ὥρισεν ὁ ἐν Ὁδησσῷ ὁμογενὴς κ. Ι. Βουτσινᾶς, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγωνοθετήματος κρίσις θὰ ἐξενεχθῇ τῇ 25 Μαρτίου 1894.

Καλλιτεχνικὰ

— Ἐν Χερσούργῳ γίνονται τὰ ποικαλυπτήρια τοῦ μνημείου, τοῦ ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ ἐξόχου ζωγράφου Millet. Τὸ μνημεῖον ἀποτελεῖ στήλη ἐκ γρανίτου ἐφ' ἧς ἐστήθη ἡ προτομὴ τοῦ Millet, ἔργον τῆς γλυφίδος τοῦ Chapu, περιστεμμένη διὰ φύλων δρυός, γεγλυμμένων ἐπὶ τοῦ γρανίτου. Ἡ χαλκίνη βάσις, ἔργον τοῦ Bouteiller, παριστᾷ ἐδῶθεν μὲν τὰ σύμβολα τῆς ζωγραφικῆς, ἐκεῖθεν δὲ χωρικὴν κρατούσαν εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς παιδίον, τὸ ὁποῖον προσφέρει κλάδον φοίνικος εἰς τὸν Millet.

Θεατρικὰ

Μετασκευασθὲν εἰς δρᾶμα τὸ μυθιστόρημα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Pierre Loti «Οἱ ἄλκις τῆς Ἰσλανδίας» ἀναβιβάζεται λίαν προσεχῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Παρισίοις Grand Theatre. Ἦνε τοῦτο τὸ πρῶτον σκηникὸν ἔργον τοῦ Loti, ὅστις ἐργάζεται πυρετωδῶς πρὸς ἀποπεράτωσίν του.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐκ χρονίας νόσου ὁ γνωστότατος γάλλος κωμικὸς Daubray. Κατήγετο ἐκ Νάντης, τὸ δ' ἀληθές του ὄνομα ἦτο René-Michel Thibault.

— Ἦ δὲ ἐν ἡλικίᾳ 83 ἐτῶν ὁ λόρδος Τέννυσον, ὁ αὐλικὸς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας, ἐπείγεται νὰ πολεπρωτῶσιν νέον δρᾶμα πεντάπρακτον — δεῦτερον τοῦτο ἐντὸς ἐνὸς ἔτους — ἵνα δημοσιευθῇ πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Ὡς γνωστὸν ὁ Τέννυσον θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν, ὡς ἄλλοτε ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ὁ μέγιστος τῶν ζώντων ποιητῶν, ἔχων καὶ τοῦτο κοινὸν πρὸς τὸν διδάσκαλον, τὸ γόνιμον καὶ ἀκαταπόνητον γῆρας.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τὸ πλοῖον τοῦ Κολόμβου.

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς τετρακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς ἀνακλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Ἰσπανικὴ Κυβέρνησις ἐναυπήγησε τελειοτάτην ἀναπαράστασιν τῆς καραβέλλας Santa Maria, τοῦ περιφήμου τουριστοῦ πλοίου, οὗ ἐπιβιβάσθεις ὁ Χριστόφορος Κολόμβος τὴν 3 Αὐγούστου 1492 ἐπεγείρησε τὸ πρῶτον εἰς Ἀμερικὴν ταξίδιον του. Τὸ πλοῖον, οὗτινος εἰκόνα δημοσιεύομεν σήμερον, καθειλύσθη εἰς τὴν θάλασσαν μετ' ἐπιβλητικῆς τελετῆς εἰς ἣν παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως Γαδεΐρων καὶ ἤπειρον πλῆθος λαοῦ, τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. Ἡ νέα Σάντα-Μαρία ἔχει μῆκος μὲν 29 μ. 10, ὕψος δὲ 3 μ. 68.